

Svensk provskrift.

Elsa Wern.

Yrtermännen 1908.

Class VIII.

Ba

Tankar vid slutet av min skoltid.

När jag nu skall sluta skolan,
så känns det så underligt. En hel del
gamla minnen från min skoltid
kommer fram. Jag minns så väl, när
jag för första gången började skolan.
Jag kom in i andra klassen då. Förut
hade vi bott på landet, och min syster
och jag hade läst tillsammans för

en lärarinna. Men jag längtade alltid att
komma i en skola och få många kam-
rater, och när vi då äntligen flyttade
till staden och viingo komma i
skola var jag förtjust. Första dagen
vi gick i skolan följde mor oss dit,
men när hon gick hem och lämnade
oss, kändes det riktigt kusligt, men
då kom en snäll präken fram till mig.
Hon önskade mig välkommen, och visade

II

mig klassrummet och den plats där jag skulle sitta. Det där klassrummet såg helt annorlunda ut än de stora kalasrummen i folkskolorna på landet, de enda skolor jag sett förr. Här fannos tavlor på väggarna och blommar på bordet, och det hela såg mycket trevligt och inbjudande ut. Efter en stund började kamraterna komma in. Jag blev riktigt ängslig, ty jag tyckte att de voro så

många, att jag nog aldrig skulle kunna lära mig deras namn. Men efter några dagar hade jag både lärt mig deras namn, och kommit underfund med att de ej voro flere än sju. När jag kom hem den dagen hade jag så oändligt mycket att berätta om för mor och far.

Under alla dessa år som gått se'n dess, har jag blivit mycket bra i skolan, fast jag ofta haft svårt att följa skol-

reglerna och att sitta stilla och ordent-

ligt under lektionerna. Undervisning-

en på landet hade varit mera som lek, och

endast varit några timmar dagligen, och

resten av dagen hade vi fått leka som

riktiga vildar. I de lägre klasserna

var det nästan uteslutande roligt, men

i de högsta klasserna har det varit

så jäktigt och tröttsamt.

Jag tycker att det blir både roligt och

tråkigt att sluta skolan nu. Det blir

tråkigt därför att man måste skiljas från

kamrater och lärarinnor. Det blir nog

också underligt att inte längre ha

dagen så indelad som man den i så

många år.

Men å andra sidan blir det roligt

att få vara mera hemma. Förskilt att

få ha krällarna i fred blir härligt. Att,

istället för att hela aftonen sitta ensam

i ett rum och läsa läxor, nu få vara med
de andra och sy eller läsa en rolig bok,
medan mor sjunger eller far berättar något
från sin barndom. Och så blir det så
roligt att nästa år själv få börja sy och
sjunga. Jag har många gånger längtat
efter att skolan skulle vara slut, ty då
dröjer det inte så många år tills jag helt
och hållet får ägna mig åt det, som jag under
många år mest av allt haft lust och håg
för, nämligen gymnastiken.